

slag ikke maatte have Udfigt til at gaa igjennem, betimelige vilde forelægge et særligt Lovforslag om denne specielle Sag og i den af Forslagsstillerne antyde de Retning. Jeg skal altsaa principalt tilraade at stemme imod disse Ændringsforslag og vil selv stemme imod dem. Subsidiært skal jeg henstille til den høitagtede Krigsminister, hvis disse Ændringsforslag maatte blive vedtagne imod hans Ønsker, og Regjeringen efter nærmere Overveielse maatte komme til Erkjendelse af, at man ved en Forandring af hele Loven kunde imødekomme de ærede Forslagsstillere uden at træde det finansielle Ansvar, der forresten paaligger Regjeringen, for nær, om den høitagtede Minister da ikke selv — thi det forekommer mig, at det heldigst kunde ske fra Regjeringens Side — vilde tage Initiativet til en saadan Forandring ved Ændringsforslag til Sagens 3die Behandling.

Formanden: Folkethingsmanden for Rjshavn's 1ste Valgkreds har Ordet.

Timestad: Jeg frasælber Ordet.

P. G. Olsen: Da vi i forrige Samling behandlede en lignende Sag som denne, stemte jeg for et Forslag, som var stillet af det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rjær), og som gik ud paa, at de Menige skulde have et Tillæg af 4 § daglig. Resultatet blev, som vi jo Alle vide, at de desværre slet intet Tillæg fik. Denne sørgelige Erfaring fra isjor gjør, at jeg ikke fordrifter mig til at stemme imod det her foreliggende Forslag; thi Hovedsagen for mig er, at de Paagjældende virkelig faae, hvad vi Alle paaftaa, at vi af et godt Hjerte unde dem. Den sørgelige Erfaring, jeg gjorde i Hjør, var jo nemlig den, at Mørtallet her satte Hensynet til at faae Tillæget gennemført paa en egen Maade over Hensynet til, at de Paagjældende fik dette Tillæg, og da jeg befrægter, at det Samme kunde blive Tilfældet i Aar, tør jeg ikke lade den Velighed, som dette Forslag byder til, at de Menige og Underforpøvalerne kunne faae et Tillæg, ganske falbe, og jeg vil derfor stemme for det foreliggende Forslag, skjøndt jeg paa ingen Maade indrømmer, at det skulde være den eneste rigtige Maade, hvorpaa et saadant Tillæg kunde gives de Bedkommende.

Ansjør: Jeg skulde ikke have forlangt Ordet, dersom ikke det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) havde gjort sig til Tolk for Uttringer, som ogsaa uden for denne Sal ere bleve reiste imod mig, som om jeg skulde være en Modstander af, at Soldaten fik den Lønning, der var nødvendig til hans Underhold. Hvad jeg er en Modstander af, er, at man letfindig gaar til denne Sag uden alvorlig at have undersøgt, hvad der virkelig er fornødent, og hvad jeg

idag har udtalt mig imod, er ikke Forslaget om de 4 § Tillæg, eller hvor meget det nu er i Dre, men de Uttringer, som falbt fra det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds, hvorefter han jo maatte fordre endnu et yderligere Beløb, der omtrent vilde bringe Tillæget op til det Dobbelte. Det er det Slags Uttringer, jeg har troet at burde reise Indsigelse imod, fordi jeg ikke tror, at det ærede Medlem virkelig kan begrunde det. Det ærede Medlems Standpunkt karakteriserer sig jo for øvrigt selv, og det viser, hvor dyb Forskjellen er imellem os, at han tror, at han kan drage en Paralel mellem Soldatens Lønning og Embedsmænds Lønning paa 2—3,000 Rd. Dersom den Embedsgjerning, der udfordres af Embedsmændene i deres Stillinger, ikke var mere værd end Soldatens Arbejde, som han nota bene intet Bederlag faar for i sin Tjenestetid, saa var det saamænd ikke værd at have disse Embedsmænd, og saa tænker jeg ogsaa nok, at vi vilde være dem foruden. Det ærede Medlem faae i min Uttring om Kontorholdsloven noget Andet end det, jeg havde villet lægge i den. Jeg gruede for Kontorholdsloven, fordi jeg deri fandt Personer opførte med Lønninger, som, dersom det ærede Medlem havde Ret, vilde være aldeles usvarlige lige over for den Gjerning, som man lader dem udføre. Jeg gruede ikke for Loven, fordi den bringer Postvæsenets Budget op, thi den ligger jo dog endnu inden for Muligheden af Postvæsenets Indtægter, men det, jeg gruede for, var, at Staten som Arbeidsgiver skulde behandle sine Arbeidere paa den Maade, som det vilde være Tilfældet, dersom det ærede Medlem havde Ret. — Lige over for de ærede Forslagsstillere, hvis Fastholden ved deres Forslag jeg nu mindre kan forstaa end tidligere, skal jeg tillade mig at fremsætte det Forslag, at de, naar de ikke ville have Tillid til, at Sagen senere kan komme frem, og især naar de af en vis Forudseenhed frygte for de stærke Dønninger, der siden kunne komme, nu selv indbringe en særlig Lov om Forhøielse af Soldaternes Lønning, I saa Fald skal jeg støtte det og stemme for det, men det er mig aldeles umuligt at stemme for det foreliggende Forslag, thi jeg deler fuldstændig den Anskuelse, som er udtalt af et æret Medlem (Evermoes), at den Slags Omfætninger, som den her foreslaaede, i Tidernes Løb vil komme til at tage sig aldeles forbaufende ud, naar Nogen vil give sig til at studere vore Love; det vil blive Multiplikationsstykker, som Ingen kan forstaa. Jeg skal kun bringe i Erindring, at man i forrige Session, dengang jeg tillod mig at stille et Ændringsforslag til en anden Lov, der gik ud paa en midlertidig Forhøielse af Embedsmændenes Lønning, meget stærkt bebrejdede mig, at jeg ikke deri havde medtaget Soldaterne. (Hør!) Sa, man bebrejdede mig det dengang meget stærkt, og man har benyttet det imod mig ude i Landet. Nu vil det ærede Medlem